

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. szeptember 7.
(csütörtök)**

Horváth Géza

A TANÍTVÁNYOK KÉRÉSE

Énekek: 377; 479

Alapige: Lukács 17,5-6

Imádkozzunk!

Édesatyánk, szeretnénk ezt az éneket kiegészíteni, mert nemcsak azt énekeljük, hogy „hisszük a mi szánknak szózatja Egeid meghatja”, hanem ezt azért énekelhetjük, mert tudjuk, hogy a mi Paraklétozunk, a mi Pártfogónk, Jézus Krisztus esedezik értünk kimondhatatlan fohászokodásokkal.

Köszönjük, hogy ez hatott meg Téged, Mennyei Atyánk, ez indított irgalomra, szóanalomra, amellyel megszántad bűnös életünket, nyomorult voltunkat. Köszönjük Neked, hogy ebből a szóanalomból fakadt az a kegyelem, amely Krisztusban felénk hajolt, amely felemelt, megtisztított, újjászült és megszentelt bennünket.

Kérünk Téged, Urunk, hogy vedd körül a mi szívünket most azért, hogy mindaz zaj elcsendesedjen, amiből jöttünk. Azok a gondolatok, gondok, problémák, szomorúságok vagy éppen örömök, amelyek áthatották szívünket, azok elcsendesedve segítsenek bennünket, hogy csak Terád figyeljünk! A Te igéd áldott üzenetét add nekünk a Szentlélek világosságával!

Ámen.

Igehirdetés

Testvérek, Isten igéjét olvasom a Lukács írása szerinti evangéliumból, a 17. fejezet 5. és 6. verséből a következőképpen: „*És mondának az apostolok az Úrnak: Növeljed a mi hitünket! Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.*”

Kedves testvérek, egy érdekes kérést intéznek Jézushoz az apostolok, mégpedig azt, hogy „növeljed a mi hitünket”, és erre még érdekesebb az, amit Jé-

A TANÍTVÁNYOK KÉRÉSE

zus Krisztus válaszol. Egyetlen mondatot felel rá: „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.”

Nagyon érdekes, hogy Jézus nem arról beszél, hogy igen, erre van szükségetek. Nem arról beszél, hogy hogyan növekedhet a hit, vagy egyszerűen nem arról beszél, hogy hogyan adhatom én ezt nektek, hanem egy nagyon érdekes mondatot mond: „ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag...”

Ha megnézzük ezt a kérdést a Szentírásban, testvérek, akkor érdekes dolgot figyelhetünk meg. Ez az ige jelenti azt is – legalábbis az én számomra –, hogy amikor a tanítványok odafordulnak Jézushoz, az Ő tanítása után azzal, hogy „növeljed a mi hitünket”, akkor azért fordulnak, mert minden bizonnyal nem voltak megelégedve a hitük nagyságával. Vágyakoztak arra, hogy nagyobb hitük legyen. Az is érdekes az igében – mert azt is kivehetjük –, hogy mindezt Jézustól kéri, mert látják, hogy nem rajtuk múlik, hanem ezt Jézus adhatja nekik.

Valóban így van a Szentírásban, hogy a hit ajándék. Isten ajándéka, mondja az Efézusi levél 2. fejezete: nem tőletek van, Isten ajándéka az. Ha valaki élő hitre jut, az nem azért van, mert ő ezt kívánta vagy akarta, hanem azért, mert – a Cselekedetek könyve 16. fejezete szerint tudjuk –, a Szentlélek megnyitja a szívét az ige előtt. Igazat ad az igének, felgerjeszti a Szentlélek a hitet, és így lesz az ember hívővé. Így fog járni a hitnek az útján.

Nagyon érdekes kérdés, testvérek, a Szentírásban, hogy Jézus miért mondja nekik azt, hogy „ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag”. Tehát Jézus nem arra utal, hogy igen, akkor meg kell növelni a hiteteket. Tényleg igazatok van, nagyobb hit kellene nektek. Hanem azt mondja Jézus: ha csak annyi hitetek lenne, mint a mustármag! Ahogy minden vetőmag kicsi, a mustármag is kicsi, de a mustármagnak az a jellemzője, hogy ha elvetik, akkor fává lesz, megnő.

Jézus Krisztusnak ez a mondata, testvérek, arra utal – ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag –, hogy nem az ő hitük nagyságán van a hangsúly, hanem azon, hogy az Atya mindent megtehet, amit akar. Még az is lehet, hogy egy ilyen eperfa kiszakadjon a földből és beleplántáltasson a tengerbe. Tehát Jézus Krisztus azt mondja ebben az igében, hogy ezzel a mustármagnyi hittel is meg lehet érteni, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Ez az ige arról szól nekünk, hogy ez a mustármagnyi hit nem lebecsülendő.

Mert a Szentírásban, testvérek, a döntő kérdés nem az, hogy a hit nagy-e vagy kicsi, hanem az, hogy élő hit-e? Igaz hit-e? A mustármagnyi, kicsi hit annyiban hasonlítható a mustármaghoz, hogy kicsi. De a mustármagban élet van, mert ha elvetik, akkor fává lesz. Mintha Jézus Krisztus azt mondaná ezzel a mondattal: nem a hiteteket akarom megnövelni, hanem arra akarlak titeket biztatni – bocsánat a kifejezésért –, hogy használjátok a hiteteket. Vessétek be a hiteteket! Éljetek, cselekedjétek, kívánjatok, kérjétek a ti hitetek szerint, és mindenki azzal a hittel kérje, amekkora hite van!

Hadd erősítsem ezt meg a Péter apostol leveléből vett igével! A 2. Péter 1,1-ben olvassuk: „azoknak, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek...” Itt, ahogy Péter írja, az egyenlő, az nem a hitre vonatkozik, hanem arra, hogy akik hitet

nyertek, azok sokfélék. Mindenféle ember van köztük, de egyenlőképpen hitre juttatta őket Isten.

Péter apostol itt nem a hitnek a *mértékét* dicséri, hanem a hitnek az *értékét* emeli ki. Nem azt mondja, testvérek, hogy az egyik nagyobb hitet kapott (mi apostolok vagyunk, mi azért nagyobb hitet kaptunk, ti meg csak pogányokból lettetek keresztyének itt néhányan, de nektek is van valamiféle hitetek, amivel lehet valamit kezdeni), hanem azt mondja, hogy egyenlőképpen kaptunk hitet. Isten adott a pogánynak is és az apostolnak is, és ennek a hitnek nem a mértéke a fontos, hanem az értéke.

Azt mondja Péter, hogy drága hitet nyertek. Mert ez a hit drága! Velünk egyenlőképpen drága hitet nyertek. Mert a Szentírásban, testvérek, ennek az igének alapján is állítjuk: a kicsiny hit is hit. Ha mustármagnyi hitetek lenne! A kicsiny hit is hit, ha élő az a hit, tehát a kicsiny hit is fontos.

Valakitől olvastam – ezt úgy magyarázta egy példával –, hogy az idős néni remegő kézzel is elvehet egy tárgyat, éppúgy, mint egy kigyúrt fiatalember az ő erős kezével. A kicsiny hit is elvehet valamit, meg a nagy hit is elvehet valamit. Ha akkora hitetek lenne, mint a mustármag, akkor azzal a kicsiny hittel elhinnétek, hogy az Istennél semmi sem lehetetlen! Az ilyen kis hittel is el lehet hinni.

Sokakkal találkoztam, testvérek, akik azt mondták nekem: jaj, tiszteletes úr, nem olyan nagy az én hitem, mint a magáé! Erre mondom: honnan tudja, hogy az enyém milyen? A Bibliában azt olvassuk, hogy ezt mindig Jézus állapította meg. Kire is mondta azt egyszer, hogy kicsinyhitű? Például Péterre, amikor megy felé a vízen. „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” Ő úgy látta, hogy Péternek kicsiny volt a hite. Valakinek meg azt mondja, hogy: nagy a te hited. A következő fejezetben, a Máté 15-ben jön egy asszony – mégpedig egy kananeus asszony a pogányságból –, és erre azt mondja: nagy a te hited, ó, asszony! Péternek, az apostolnak azt mondja: kicsinyhitű, miért kételkedtél? Péternek van ismerete, de kevés a bizalma Jézus felé. És Jézus azt mondja, hogy kicsi a hite. Az asszonynak kevés ismerete van, nem járt ő hittanórára, a pogányságból jött, de nagy a bizalma Jézus felé. Mert a hit, tudjuk – a hitvallásunkban is valljuk –, ismeret is, bizalom és személyes meggyőződés, hogy: én is hiszek, Uram.

Tehát, testvérek, Jézus elmondja: van kicsi hit, van nagy hit. Nagy a te hited, ó, asszony! De a kicsi hit is hit. Azzal is Isten elé lehet járulni. A kicsi hit is nagy dolgokat tud felfedezni, azért mert nem a hiten van a hangsúly, hanem Isten hatalmas cselekedetein van a hangsúly. Nehogy azt gondoljuk, hogy ha a tanítványok, jól nekidurálták volna magukat, akkor az eperfa bemegy a tengerbe. Ha Isten cselekszik, ha Isten akarja, akkor még ez is megtörténhet. Akkor egy 100 éves férfinak és egy 90 éves nőnek születik gyermeke, ha Isten akarja. Mert semmi sem lehetetlen Neki. A kicsiny hit is hit. Valaki azt a példát mondta erre, hogy egy kicsiny gyertya is tud fényt adni. Tudjuk, hogy a LED fénycsövek vagy izzók jobbak, de a kicsiny gyertya is tud világosságot adni.

És mi van a hit növekedésével? Növeld a mi hitünket! A Bibliában nagyon kevés ígét olvasunk arról, amikor azt látnánk, hogy a hit hogyan, mitől növeked-

A TANÍTVÁNYOK KÉRÉSE

szik. Olyat olvasunk a Bibliában – ahogy említettem –, hogy Jézus megállapítja, hogy nagy vagy kicsi.

Éppen ezért, én úgy fogalmaztam meg, hogy: a hit növekedése a Szentlélek titokzatos munkája a hívő szívében, melyben nem a növekedés folyamata, hanem a következménye fontos. Tehát, a hit növekedése, a Szentlélek titokzatos munkája a hívő szívében. Mert csak azt lehet növelni, ami már megvan. Ami nincs, azt nem lehet erősíteni. Mert itt nem csak növelésről van szó, hanem erősítésről is. Azt nem lehet erősíteni, ami nincs. Azt szoktuk mondani, hogy a vak embernek nem kell szemüveg, hogy jobban lásson, mert nem lát semmit. Kinek kell szemüveg? Annak, aki lát azért valamit, csak ezzel jobban lát. Ha fel tesszük a szemüveget, azzal jobban látunk, erősíti a látásunkat.

A hit növekedése viszont egy titokzatos belső munkája a Szentléleknek, melyben nem a növekedés folyamata lesz fontos, hanem a következménye: hogy mi következik abból. Hiszen Jézus, amikor azt mondja: „nagy a te hited”, azt azért mondja, mert az az asszony kitartó. Tudja, hogy: igen, de az ebek is esznek a morzsákból, amik az asztal alá hullnak. Ezért nem megyek el innen, Te tudsz, s akarsz segíteni, hát segíts bajomon! Engem nem lehet elküldeni! Az én kérésemet nem lehet elodázni! Én zörgetek, én hozzád jövök Jézus. Hát erre mondja Jézus: ez nagy hit. Hogy ebben az asszonyban ez hogyan alakult, arról a Biblia nem beszél. Csak a megállapítást halljuk: nagy a te hited.

Hitünk mértékét az Úr ismeri, aki a szívek és a vesék vizsgálója. A környezetünk számára azonban hitünk mértékéről a cselekedeteink tesznek bizonyosságot. Tehát az, hogy valakinek nagy vagy kicsi a hite, azt Jézus nagyon jól ismeri, nagyon jól tudja. Vannak szájhősök, akik bizonygatják, hogy mekkora nagy hitük van. Mi falun sokszor átéltük ezt, ha valaki nem akart jönni az Úrhoz: nem tudod te, mekkora hitem van! Nem tudja a tiszteletes úr, mekkora hitem van nekem! Nagyobb, mint annak, aki mindig ott ül a templomban. Ezt már elmondtam a testvéreknek sokszor talán. A tanítványok pedig éppen azt kérték, hogy: növeld a mi hitünket, mert kicsi.

Tehát, az a jó, ha az Úr előtt vagy az emberek előtt mi nem dicsekedve állunk meg, hogy mekkora nagy hitünk van, mert Jézus azt nagyon jól tudja. Azt nagyon jól látja. „Uram, te jól ismeresz engem – énekeljük az énekben –, mindent jól lát a szemed. Valamit gondol a szívem, te mindjárt észreveszed.” Higygyük el, hogy Ő pontosan tudja és pontosan látja!

A nagy hitről, a nagyobb hitről a cselekedetek tesznek bizonyosságot. Gondoljunk Ábrahámra, akiről azt olvassuk: hitt, és elindult, „nem tudván hová megy”. Így mondja a Biblia pontosan. Ábrahám hitt, és mi következett ebből? Az hogy elindult, nem tudta hová megy. Szóval itt nem arról van szó, hogy Ábrahám hitt, és Isten azt mondta neki: menj el ide a szomszédba, aztán ha nem jön össze, visszajössz, hanem elindult, nem tudta, hogy hová megy. Vagy gondoljunk Mózes szüleire, akiről hasonlóan ír a Biblia, hogy hittek. Ez miben nyilvánult meg? Rejtegették a gyermeket, mert nem félték a király haragjától.

Minden hithősről hasonlóan olvasunk. Nemcsak azt mondja a Biblia, hogy hittek, hanem folytatja, hogy miben nyilvánult meg ez a hit. Mert tulajdonkép-

pen ez a döntő. Ha valaki nekünk azt mondja: ő hisz; miben nyilvánul meg a te hited? Hát olyan pogány vagy, hogy a pogányabbnál is pogányabb – mondhatjuk némelyeknek! Téged nem érdekel a Szentírás. Nem érdekel a gyülekezet. Nem érdekel a Biblia. Nem érdekel a templom. Nem érdekel a vasárnap. Hát akkor miben nyilvánul meg a te hited?

A hithősök nem azért lettek hithősök, mert hittek, hanem azért, mert cselekedtek. Tehát, nem a hitüket dicséri a Szentírás. Hogyan gondolkodtak, azért, mert hittek. Hogyan szóltak, azért, mert hittek. Hogyan vállaltak fel dolgokat, azért, mert hittek. Ennek ott van az alapja a hitükben. Nem a hitük miatt lettek ők hősök, hanem a hitből fakadó cselekedetük miatt. Mert olyannak ismerték az ő Urukát, akinek semmi nem lehetetlen.

Egy példát még hadd mondjak a Szentírásból! Amikor Mária azt mondja: „hogyan lehetséges ez, hiszen én férfit nem ismerek”, akkor tulajdonképpen itt is hitről van szó. Itt nem arról van szó, hogy Mária megkérdőjelezi azt, hogy neki gyermeke fog születni, hanem csak nem tudja, hogy ez hogyan fog végbemenni. Tehát nem azt mondja, hogy ez lehetetlen; hanem, hogy hogyan lehetséges ez? Mert abban nem kételkedik, hogy lehetséges, csak azt nem tudja, hogy hogyan fog ez végbemenni. Csak az odavezető utat nem tudja, a végcél felől nincs kétsége.

A nagyobb hit viszont, testvérek, nagyobb teret enged Isten cselekvő, áradó szeretetének. Hasonló ahhoz, mint amikor nagyobb áramot kérünk vagy kapunk a házunkba, akkor ahhoz nagyobb keresztmetszetű vezeték kell. Szóval, olyan nagyon kicsi keresztmetszetű vezetéken átjön valami kis áram. Mikor mi a játékaikhoz bekapcsoltuk az elemet, és csak egy elem világított vagy szirénázott, akkor olyan kis vékony vezeték is elég volt. Akinek 380 volt van bevezetve a házába, három fázis, annak nem hiszem, hogy egy cérnaszálnyi vezeték elég lenne. Oda biztos, hogy komolyabb vezeték kell.

A nagyobb hit: nagyobb vezeték, amin keresztül árad Istennek kegyelmes szeretete az életünkbe. Vagy amit például használtam a csendeshetünkön: egy nagyobb átmérőjű slagból jobban folyik a víz. Azzal könnyebb locsolni, mint egy kicsivel. A kisebből is csordogál valamennyi – aztán állhatunk órákig mellette –, de egy háromnegyed colossal már hamar be lehet locsolni a kertet. Nagyobb kútfőből több víz áramlik. Ha nagyobb a te hited, jobban átárad rajta Istennek kegyelmes szeretete és irgalmas tettei.

Amikor, testvérek, erre gondolunk, akkor valóban gondoljunk az irgalmas Istennek nagyságos tetteire. Ezt hirdette Péter pünkösdkor. Péter apostol erre indít majd később bennünket, meg indítja a hívőket: hirdessétek a hatalmas tetteit annak, aki a sötétségből csodálatos világosságára hívott titeket!

Mégis, a Szentírásból néhány dolgot azért hadd emeljek ki, mi következik a Biblia egészéből, hogy hogyan növekedhet a hit. Testvérek, én azt gondolom, hogyha a hit ismeret és bizalom: Isten ismerete és iránta való bizalom; akkor a több hit: az több ismeret és több bizalom, több engedelmesség.

Hogyan lehet Istent jobban megismerni? Úgy, hogy minél többet forgatjuk, olvassuk a Szentírást, annál nagyobb lesz az ismeretünk. Mert „a hívó előtt az

A TANÍTVÁNYOK KÉRÉSE

Úr megfejtí önmagát”. Azért, mert a Bibliából tudjuk, hogy milyen a mi Istenünk, ki a mi Istenünk, hogyan cselekszik a mi Istenünk. Egyre nagyobb lesz az ismeretünk. Ezért az ígével való kapcsolatunk nagyon fontos.

Ha valaki azt akarja, hogy „növeljed a mi hitünket”, akkor azért imádkozzon: Uram adj több bizalmat irántad! Több bizalmat és kevesebb kételkedést. Több bizalmat, hogy amit mond, azt megtegyük. Nem okoskodunk, nem felbbezünk, hanem megteesszük azt, amit mond.

Aztán a nagyobb hit, az nagyobb szeretetet jelent Jézus felé. A Péter 1. levele 1. fejezetének a 8. verse beszél erről: „A kit, noha nem láttatok, szerettek; a kibn noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek”. Hogyan növekszik a hitünk? Úgy, hogy több szeretetünk van Jézus felé.

Nagyobb hitünk jellemzője: az állhatatosság, a kitartás a kísértések és a próbák között. A körülmények között való megmaradás, a nagyobb hitnek a jellemzője. Ilyen volt például, amikor Dávidnak azt ajánlják, hogy Sault ölje meg. Ott van előtte, alszik a barlangban. Emlékszünk rá? És akkor Dávid azt mondja: hát az Isten felkentjére, hogyan emelhetném én a kezem? Micsoda nagy hit kell hozzá, hogy a körülmények között valaki megálljon, valaki kitartson. Valaki állhatatos legyen az Úr iránti hűségben. Mózesnek a hitéről tanúskodik az, amikor azt olvassuk róla: inkább vállalta „az Isten népével való együtt nyomorgást”. Azzal a néppel való közösséget, amely „meghajszolt, megvetett, de szent megújulásért, és békéért eped”.

Aztán, a hit növekedése szempontjából nagyon fontos – ahogy említettem, de még egyszer kiemelem –, a hívó testvérek közössége, a gyülekezet. Hiszen azt mondja Isten ígéje, hogy egymás hite által épülhetünk. Arról beszél, hogy növekszik a te hited, amikor jó együtt lenni, együtt dicsérni az Urat.

De az íge nemcsak arról beszél, hogy a közösségben nő a hit, hanem a gyülekezet, a közösség hite is nő. Tehát, nemcsak az én személyes hitem kell, hogy növekedjen, hanem a Szentírás arról beszél nekünk több helyen, például a 2. Thessz. 1,3-ban, hogy a gyülekezet hite növekszik. Azt mondja az apostol: „Mindenkör hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti érettetek..., mivelhogy felettébb megnövekedett a ti hitetek”. Ezt nem tudja úgy kimutatni az apostol, hogy: itt növekedett egy kicsit a hit, itt is egy kicsit növekedett; csak a következőkben látszik, hogy most már a gyülekezet előrébb tart. Most már növekedett a hitük. Most már megerősödtek a kegyelemben és a mi Urunk, Jézus Krisztus ismeretében. Majdnem azt lehetne mondani Thesszalonikáról, hogy: ti szárnyaltatok, testvérek, a hit tekintetében. Nemcsak azt mondja, hogy kicsit nőtt a hitetek, hanem azt mondja: „felettébb megnövekedett a ti hitetek”.

Ez azért fontos, mert a gyülekezetben, ahogy növekszik az ember hite, a világi közegben: a barátok, cimborák körében pedig nem növekszik, hanem leépül. Ez a világ leépíti a hitünket. Ilyen közegben sorvadni fog és elerőtlenedik.

Aztán a hit növekszik, testvérek, a megtapasztalások által is. Ezt is olvassuk, hogy Isten milyen parancsba adta a zsidóknak, annak idején: beszéljétek el ezt a családban. A férfiak pedig beszéltek arról, hogy Isten hogyan hozott át

bennünket a Veres-tengeren, hogyan jöttünk át száraz lábbal; mily nagy csodát cselekedett velünk az Isten. A megtapasztalások: mikor egy-egy helyzetünkben átéljük azt, hogy az Úr az én segítségem. Ezek a megtapasztalások.

De egy betegágyon kapott ige, ami eszünkbe jut, vagy valakitől kapjuk életünk egy nehéz helyzetében, egy ilyen támasz, olyan nagy megtapasztalás, azért mert a garancia az Úrban van. Ő nem változik. „Aki úgy szól ma is, ahogy régen te szolt, nem változik: az Ő.” Nála nincs változás, vagy változásnak árnyéka. Ő a garancia. Ezek a megtapasztalások pedig erősítik a mi szívünket.

Aztán, testvérek, hogyan erősödik a mi hitünk? A hitvallásunkban azt valljuk, hogy a sákramentumok által is növeli a mi hitünket. Nagyon érdekes, hogy valaki sosem akarja, hogy növelje a hitét az Úr. A keresztség és az úrvacsora által növeli az Úr a mi hitünket. Miért? Azért, mert oda irányozza Jézus Krisztusnak a golgotai kereszthalálára. Amilyen bizonyos, hogy ahogyan az Úr szolgálja nekem a kenyeret megtöri, amilyen bizonyos, hogy ahogyan nekem a poharat nyújtja, olyan bizonyos, hogy megbocsáttattak a ti bűneitek az Ő nevéért. Olyan bizonyos, hogy kinyílt a menny ajtaja. Olyan biztos, hogy Jézus Krisztus onnan jött, és oda ment. Olyan bizonyos, hogy van feltámadás. Olyan bizonyos, hogy van örök élet. Ezért minden úrvacsora növeli a mi hitünket.

Akarjuk mi, hogy növekedjen a hitünk? Ezáltal is, hogy látom a jegyeket, a láthatatlanra tudok nézni, Uram, növeld a hitemet!

Testvérek, növekedjen a mi hitünk a szolgálatban is. Az Úrnak való szolgálatban is növekszik a mi hitünk. Mert, ha nem az Úrnak szolgálunk, akkor valami másnak szolgálunk: vagy a testnek, vagy a világnak, vagy az élvezeteknek. Ott gyengül a hit mindig. Az Úr szolgálatában olyan örömünk lesz, hogy növekszik a mi hitünk. Kicsi szolgálatokban is, nincs különbség.

Felgerjed a hitünk a szolgálatban, a bizonyágtételben. Gondoljunk csak arra, amikor Pál azt mondja, hogy „hittem, azért szoltam”. A gyülekezetre nézve: hittünk, azért szoltunk. Egyén hite, gyülekezet hite: egymásba fonódik. Egymásba kapcsolódik, és ebből fakad a személyes vagy a közösségi bizonyágtétel a világban. A mi hitünkéből. Azért, mert Őérte, Őáltala és Őtőle van minden.

Odaszánt életünk, Istenben való reménységünk, hitből fakadó, Istentől elkészített jócselekedeteink, szolgáló életünk tegyen, testvérek, egyre nagyobb hitről bizonyágot! Növekedjünk az ismeretben és a mi Urunk, Jézus Krisztus megismerésében!

Hadd fejezzem be azzal a mondattal, ami a legfontosabb: akkor növekszik a mi hitünk, ha Jézus növekszik bennünk. Néki kell növekednie, nekünk pedig alábbszállnunk.

Ámen.

Imádkozzunk!

Hadd köszönjük meg Neked először is a hit drága ajándékát, mert valljuk az énekíróval együtt, hogy „a hit drága kincse örök, és fő javunk”. Köszönjük Neked, Urunk, hogy kinyitottad a mi szívünket, szemünket, fülünket, és a Te igédből megérthettük azt, hogy milyen nagy ajándék és milyen drága a mi szá-

A TANÍTVÁNYOK KÉRÉSE

munkra a hit. Nem mi jutottunk hitre, nem mi szereztük meg, nem mi értünk el valamit és nem is mi tudjuk növelni a mi hitünket. Urunk, egyedül Te tudsz munkálkodni bennünk. Tudjuk, hogy Neked semmi sem lehetetlen.

Adj több engedelmességet, több bizalmat irántad, több hitet Urunk, Benned, hogy odafigyeljünk, és cselekedjük azt, amit Te mondasz!

Áldd meg éjszakánkat! Segítsd meg betegeinket, hogy hitük el ne fogyatkozzék! Vigasztald gyászoló testvéreinket, és kérünk minden nyomorult emberért, bűnben vergődő emberért, hirdettesd szent igédet, Urunk, hogy megtérjenek és éljenek!

Áldd meg, kérünk, szeretteinket közelben vagy távolban, és a holnapi napunkat is a Te kegyelmedből!

Ámen.

479. ének

F Gm C F F G

1. Hinni taníts, Uram, kérni ta-níts! Gyermeki, nagy hitet

G⁷ C F B C

kér-ni ta - níts! In-dítsd fel szí-ve-met, Buz-dul-jon

F Dm Gm C F

fel, neked Gyűj-te-ni lel-ke-ke-t! Kér-ni ta - níts!

2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Lélekből, lelkesen kérni taníts!
Üdvözítőm te vagy, Észet, erőt, szívet adj. Lelkeddel el ne hagyj! Kérni taníts!

3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts!
Lásd gyengeségemet, Erősíts engemet, Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!

4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Jézus, te visszajössz: várni taníts!
Majd ha kegyelmesen Nézed az életem: Állhassak csendesen. Hinni taníts!